

Trojstvena istina života...

[...] A Isus nam je pokazao svojim životom i naviještanjem da je istina sadržaj koji dolazi od Oca – vrela sveg života, koji razumijevamo snagom Mu drosti i darujemo dalje u Ljubavi. Temeljna istina života je da je Bog bio darežljiv i nije nam uskratio ništa od svega što je i što posjeduje. Bila koja misao i ideja, stav ili čin koji ne bi odgovarali ovom trojstvenom polazištu, bili bi samo izobličena ideja ili teorija koja previđa sve činjenice, te kao takva ne može izreći istinu o životu.

Trojstvo je ključ spoznaje sve istine, jer je za Trojstvo istina stvar dinamizma zajedništva. Sve što ima Otac, to daje Sinu, te tako i Sin ima sve što je Očevo. Ali sve to ima i Duh Sveti koji uzima od Sina i daje Crkvi. Tražiti istinu života znači tražiti Trojstvo, kao što tražiti Trojstvo znači tražiti istinu. Gospodin Isus nam je svojim služenjem priuštio da tu istinu otkrijemo, da je spoznamo i da u svjetlu nje otkrijemo istinu o sebi, to jest da vidimo kako bez istine o Trojstvu ne možemo znati ništa bitnoga niti o sebi samima. A kad je trojstveni Bog već bio toliko velikodušan da nam je darujući sebe podario istinu o nama, nastojmo je primiti i obogatiti se puninom istine u svjetlu koje će nam zasjati i naša. Nakon toga svjedočenjem trojstvene istine proslavljajmo Presveto Trojstvo iz kojega nam izvire sva istina o daru života, spoznaje i ljubavi. Ucijepimo u svoj život trojstvenu istinu i budimo slika trojstvenih odnosa i prava proslava živoga Boga svojim životom, mudrošću i ljubavlju.

<https://www.vieraidjela.com/trojstvena-istina-zivota-razmisljanje-uz-presveto-trojstvo/>

Gospodine, Bože naš, divno li je ime tvoje po svoj zemlji!

Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih,
mjesec i zvijezde što ih učvrsti –
pa što je čovjek da ga se spominješ,
sin čovječji te ga pohadaš?

Ti ga učini malo manjim od anđela,
slavom i čašću njega ovjenča.
Vlast mu dade nad djelima ruku svojih,
njemu pod noge sve podloži.

Ovce i svakolika goveda,
i zvijeri poljske k tome,
ptice nebeske i ribe morske
i što god prolazi stazama morskim.

Otpjevni psalam: Ps 8, 4-9

TIJELOVO

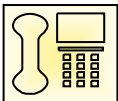
Tijelo za izgradnju tijela ...

Živimo danas u svijetu u kojem se u prvi plan stavlja tijelo i ističe ono tjelesno. Čak se u današnje vrijeme širi neki mit o oslobođenju tjelesnoga kao da je dugo bilo zarobljeno uslijed utjecaja kršćanske vjere koja je, navodno, stavljala naglasak na duhovno. No takva tumačenja su samo dobar izgovor onima koji s ljudima, a napose s ljudskom tjelesnošću, imaju svoje izopačene demonske planove. Jer takve teorije oslobađanja tijela od spona koje su mu navodno nametnute duhovnošću i čudoređem u biti promiče kao poželjne tolike bolesne stavove i poglede na tijelo, njegov smisao i cilj. Stoga i vidimo rezultat: tijelo je svedeno na mjeru novca i zarade, strasti i pohote; ljudi okreću glave od starih i bolesnih, bježe od starih i nemoćnih, odbacuju one koji tijelom nisu privlačni, zgodni, lijepi... Tako se tijelo promatra samo ljudskim očima, te vrlo ograničenim kriterijima.

[...] Isusova otajstvena prisutnost u sakramentu Presvetoga Tijela i Krvi sama nam i danas potvrđuje da se ne smije na kriv način isticati tjelesnost, već ići putem kojim se ona doista oslobađa za spasenje i vječni život. Svi mi koji se postojano hranimo Kristovim Tijelom i Krvlju izgrađujemo sebe za novi pogled na svoju ljudskost, uključujući i tijelo. Primajući Kristovo Tijelo otkrivamo za što smo stvoreni i imamo čvrstu nadu kako će to Tijelo u nama proizvesti one spasonosne učinke kojima je i samo obdareno po božanskoj prisutnosti Božjega Sina i Svetoga Duha. Snagom tog Tijela pozvani smo svjedočiti iz dana u dan tu cjelovitu viziju ljudskosti prema kojoj je i tijelo pozvano na svetost i neraspadljivost. Zato kršćanstvo ne smije trpjeti kompleks manje vrijednosti pred svjetovnim izobličenim i izopačenim pogledom na tijelo, već hraneći se Kristovim Tijelom nuditi bez straha cjelovitu viziju života. Stoga dok sami ne zanemarujemo svoje tijelo, stvoreno da bude prihvatilište Kristova, slavimo radosno ovu svetkovinu hraneći se Tijelom života vječnoga, te budimo poput apostola, poslužitelji Kristova otajstva za život mnogih ljudi oko nas.

<https://www.vieraidjela.com/tijelo-za-izgradnju-tijela-razmisljanje-uz-tijelovo/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”

PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 543 • 2022. godina

PRESVETO TROJSTVO

12. lipnja 2022.

Sve što ima Otac, moje je;
Duh Sveti od mojega će uzimati
i navješćivati vama.

<https://zagrebicka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kaapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Iv 16, 12-15

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mogega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac moje je. Zbog toga vam reko: od mogega uzima i – navješćivat će vama.«

Sv. Antun Padovanski - 13. lipnja

Nakon što je postao redovnik augustinac, žarka želja za mučeništvom potakla je Antuna (1195.-1231.) da se godine 1221. pridruži franjevcima. 1223. godine sveti je Franjo osobno postavio Antuna za prvoga profesora teologije braći. Taj potez utemeljitelja zajednice Franjevački je red trajno smjestio u samo središte teološkoga i akademskoga razvoja.

Uz svoja iznimna akademska postignuća, Antun je bio poznat i kao pučki propovjednik te je, u vremenu rasprostranjenih krivovjerja, zaslužan za očuvanje vjere nebrojenih kršćana. Čuvene Antunove propovijedi bile su popraćene istinskom brigom za potrebe siromaha. Revno se borio protiv nepravde i zagovarao potrebe bespomoćnih. Antunova je briga za bližnje poprimila i nadnaravnu dimenziju, kroz brojna čuda koja se pripisuju njegovu moćnome zagovoru.

Sveti Antun Padovanski umro je 1231., u 36. godini života te je već iduće godine proglašen svetim, a papa Pio XII. proglasio ga je godine 1946. i Crkvenim naučiteljem. Blagdansvetog Antuna slavi se 13. lipnja, a Svečevo tijelo, kao i neraspadnuti jezik, nalazi se u Bazilici u Padovi, uz drevni samostan franjevaca konventualaca.

<https://www.ofmconv.hr/sv-antun-padovanski/>

Isus Krist, jedinorođeni Sin Božji, istobitan s Ocem

Poznata je legenda iz života sv. Augustina, u kojoj se kaže, da je jednom sv. Augustin šetao uz more. Zapazio je jednoga dječaka kako se igra uz obalu na morskom žalu. Preljevao je morsku vodu u jednu rupicu. Na pitanje sv. Augustina, što radi, dječak je odgovorio: "Preljevam more u ovu rupicu". Augustin će njemu: "To ti neće uspjeti. To je nemoguće". Onda mu je dječak odgovorio: "Prije ću ja prelići more u ovu rupicu, nego ćeš ti otkriti tajnu Presvetoga Trojstva".

Ta zgodica iz života sv. Augustina jasno nam daje na znanje, da je Bog duboka tajna. On nije nikakav predmet kojeg bismo mogli utvrditi kao i druge predmete. Njega nema na način kao što ima stvari ili ljudi na svijetu. Biblija ga naziva skrivenim Bogom (usp. Iz 45,15), koji prebiva u svjetlu nedostupnu (usp. 1 Tim 6,16). Mi kao prolazna bića ne možemo nikada obuhvatiti njega, beskonačnoga i svega drukčijega. "Znanje to odveć mi je čudno, previsoko da bih ga dokučio" (Ps 139,6).

Sve što mi možemo kazati o Božjoj tajni, to su samo slike i poredbe. Po njima samo izdaleka dotičemo tajnu Boga. Tu vrijedi riječ apostola Pavla: "Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki..." (1 Kor 13,12). "Zrcalo" i "poredba" znače: naše slike i pojmovi mogu svakako izreći "nešto" o Bogu. Također Isus govori u poredbama i koristi svakidašnje događaje, da bi nam približio Božje djelovanje ljudima.

Mi ne možemo govoriti o Bogu drukčije nego govorom svijeta.

Ipak, ne smijemo zaboraviti da i s tako zornim slikama o Bogu, Boga nikada ne možemo dohvatiti. Veliki teolog srednjega vijeka Anselmo Kanterberijski je rekao: "Bog je onaj iznad kojega se ništa većeg ne može izmisliti, veći je od svega, što se može izmisliti". Sveti Toma Akvinski to je formulirao negativno: "Svi naši pojmovi i slike u biti prije kažu što Bog nije, nego što on je". Svi naši pojmovi i slike, kojima se mučimo o Bogu, samo su smjerokazne strelice. U nijednoj od njih "nemamo" Boga. Sve nas šalju puno više na put k Bogu. One su upućivanje u tajnu, kojoj se samo u stavu klanjanja udovoljava.

Stožer našeg vjerovanja u trojstvenoga Boga je vjera: Isus je Božji Sin. Ako je Isus Sin Božji, tada je on "Bog od Boga, svjetlo od svjetla, pravi Bog od pravoga Boga, rođen ne stvoren, istobitan s Ocem", kako mi to kažemo u misnom vjerovanju. Kod označavanja Boga

kao "Oca" i Isusa Krista kao "Sina Božjega" svakako treba paziti na to, da pojmovi "Otac" i "Sin" u odnosu na Boga i Isusa Krista ne razumijevaju se u biološkom, nego u metafizičkom, to jest u prenesenom smislu. Oni su slike odnosa kao i većina biblijskih slika. Oni su "metafore (slike) pripadnosti" (Jürgen Werbick).

Time se ne misli da oni nisu pravi izričaji za stvarnost. Naprotiv: oni nam izriču, da je Isus Krist na jedinstven i osobito bliz način u odnosu prema Bogu, da je on potpuno bio prožet Božjom stvarnošću. Zbog toga smo mi ljudi po Isusu i njegovom Duhu primljeni u taj odnos i smijemo se zvati "sinovi i kćeri", "djeca Božja". Ovdje se radi o Ocu, koji (kao u poredbi o "milosrdnom ocu") daje sinu slobodu, da svoj život neovisno o njemu oblikuje, i koji kad se dogodi što se dogodilo, ponaša pun sućuti i nježnošću. Time se približava slika Boga kao oca jednoj drugoj slici Staroga zavjeta: Bog je kao majka koja ljubi. "Kao što mati teši sina, tako ću i ja vas utješiti" (Iz 66,13).

Herbrejska riječ za majčino tijelo jezično spada u pojam ljubećeg milosrđa.

Konačno Bog nije ni čovjek ni žena, puno više nadilazi ukupne spolne kategorije. Zapovijed da se ne pravi nikakva slika Boga, zadržava svoju vrijednost i ujedno je stalno sjećanje i opomena. Mi se stoga kod našeg predstavljanja Boga ne smijemo zadovoljiti slikom. Mi moramo prihvatiti različite slike Božje, koje se uzajamno dopunjuju. Mi moramo takoreći sagraditi "Božju puclu" (Hermann-Josef Frisch) (To su slike od dijelova nepravilna oblika). Što su bogatija naša imena i predodžbe, što su bogatije naše slike i slikovne riječi o Bogu, time je bogatija i naša vjera, time su dublji naš odnos prema Bogu i naša molitva.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/presveto-trojstvo-3/>

Molitva Svetom Vidu (15. lipnja)

Milosrdni Bože, tvojom je pomoću sveti Vid u mladenačkoj dobi podnio boli mučeništva. Mi slavimo njegov spomen i preporučujemo ti sve one kojima je vjera ugrožena; jačaj ih u nadi i krijepi u ljubavi. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.